

τρας έτσι φέρνεται σε παρόμοιες περιστάσεις, μά και γιατί ένας πατριώτης που κόβεται τόσο για την «εθνότητα της φυλής και δια των μη εξευτελισμόν του συγχρόνου ελληνικού πνεύματος» πρέπει να έχει και την παληκαριά να νάν τα διαφεντεύει αυτά από το φανερό κι όχι κρυμμένος στον υπόνομο της ανωνυμίας.

\*

Στην «Πατρίδα» της Τρίτης (9 του Σεπτεμβρίου, σελ. 5, στήλ. 4) διαβάσαμε τ' ακόλουθα σε μια ανταπόκριση από την Κωνσταντινούπολη:

«Η εφημεριδομανία εξακολουθεί να καταλαμβάνει τους πάντας. Μέχρι τουδε έδοθησαν 128 αλλησεις εις το «Υπουργείον των Εσωτερικών» περί εκδόσεως εφημερίδων. Θα έχουμε δὲ και μαλλιαρικήν εφημερίδα υπό τον τίτλον «Λαός» με διευθυντήν τον γνωστόν Ιατρον κ. Φώτην Φωτιάδην και με συντάκτην ποιόν, εάν αγαπάτε; τον κ. Ίωνα Δραγούμην, γραμματέα της Ελληνικής πρεσβείας. Μη χειρότερα!»

Η είδηση αυτή της «Πατρίδας» μας ξεκαθαρίζει κάπως τα πράματα. Δηλ. αρχινάμε να πιστεύουμε πως ο λιβελλογράφος του «Χρόνου» τις περισσότερες πληροφορίες τις πήρε από την Πόλη και τις μαστόρεψε στην Αθήνα και πως θα υπάρχει κάποιος Σαύλος ή Παύλος (ή και Φαύλος) στην Πόλη που μαγερεύει τα ψέματα και τα σεοβρίζει γι' αλήθειες στον αντιπρόσωπό του της Αθήνας.

Μακάρι να βγει εφημερίδα τέτια στην Πόλη, κι δια δώσει ο Θεός και βγει, πρώτοι έμεις θάν το χαρούμε και θάν το διαλαλήσουμε από τις στήλες μας. Βλέπετε όμως, πρὶν ακόμα βγει ή εφημερίδα της Πόλης αρχινήσανε τα κουρκουσουρέματα και οι μασκαροκουβέντες. Φανταστείτε πιά τί έχει να γίνει δια θα βγει!

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΜΑΝΩΛΗ ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ

ΤΡΕΙΣ ΜΠΑΛΛΑΝΤΕΣ  
(ΓΙΑ ΠΙΑΝΟ)Πουλιούνται 1 δραχμή ή καθεμιά  
στα γραφεία του «Νουμά».

Ο Θόδωρος βιαζότανε κι αυτός να φύγει, θέλοντας να συλλάβει πρώτη βραδυά που έβρε στο Λουτράκι κ' έτσι το πολεμικό σχέδιο του Κώστα έμεινε μόνο στο μυαλό του και το δόλιο δασκαλικό ζευγάρι φτηνά τή γλύτωσε από κινούριες τρομακές!

B'.

Ο Θόδωρος πρωτ' πρωτ' έκανε το μπάνιο του και πήρε το δρόμο του Κάβου να βρή το μοναστήρι του φίλου του. Μεγάλη περιέργεια είχε να ιδή τον περίφημο αυτό Κάβο, που τόσες όμορφιές του άκουσε, και σκανταλιζότανε κι όλας να γνωρίση την πεντάμορφη Μαριώ, που σαν άλλη Πενταγιάτισσα γέρους και νιούς κόντευε να λωλάνη! Απ' το μεγάλο δρόμο της Περικχώρας άρχινά ένα δρομάκι κατηφορικό, μέσα σ' άγριλές και πεύκα φουντωμένα, που φέρνει ως κάτω στον Κάβο, αρκετά φαρδύ για να περάση λεύτερα μια άμαξα Ζερβά πριναρία και σένα μεγάλη, θειεμένα, που πρασινίζουσε την κατηφοριά ως κάτω στη θάλασσα. Δεξιά κρεμιέται πό πάνω το θεώρατο βουνό, με τους άλλους δρόμους του, που σαν άσπρες καρδιές ξεχωρίζουν από μακριά, και τα κοκκινωπά ή σταχτερά γκρεμνά, που

## Ο ΝΟΥΜΑΣ

### ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΚΕΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΡΟΜΗ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ  
Για την Αθήνα Δρ. 5.— Για τις Επαρχίες Δρ. 7  
Για το Εξωτερικό Δρ. 10.

Για τις επαρχίες δεχόμαστε και τρέμνες (2 Δρ. την τριμηνία) συνδρομές.

Κανένας δὲ γράφεται συνδρομητής δὲ στείλει μπροστά τη συνδρομή του.

10 λεπτά το φύλλο λεπτά 10

ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ. Στα κίσκια (Σύνταγμα, Όμόνοια, Εθν. Τράπεζα, Ύπ. Οικονομικών, Σταθμός Τροχιάδρου (Ακαδημία), Βουλή, Σταθμός υπόγειου Σιδηροδρόμου (Όμόνοια), στα βιβλιοπωλεία «Εστίας» Γ. Κολάρου και Σακέτου (αντίκρου στη Βουλή).

## ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

Κομματικά τοιφλίκια—Οι πόρτες της Χολέρας—Η καμπίνα του κ. Παπαμιχαλό..... κτλ.—Η Πειραιώτικη σκανταλοφάμπρικα—Φαρμακευτικές μπερμπαντιές.

Ο ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΣΜΟΣ θα μας φέρει και τη χολέρα!—Νά, μια μπόμπα που πέταξε στη μέση ή «Ακρόπολη» της Τετάρτης. Και είναι ή μπόμπα αυτή γιομάτη αλήθεια, γιατί κανείς δὲν μπορεί νάν το άρνηθῇ πως ο κοινοβουλευτισμός (ή σωστότερα, ο κοιμματισμός, το ρουσφέτι) που έφερε όλα τα κακά στον τόπο μας, θα φέρει γὰ συμπλήρωμα και τη χολέρα!

Θά πείτε: Έχουμε Ύγειονομεία, έχουμε Λοιμοκαθαρτήρια κι αυτά είναι αρκετά να μας προφυλάξουν. Ποιός είπε πως δὲν έχουμε; Άλλο και ποιός μπορεί νάν το άρνηθῇ πως τα ύγειονομεία και τα λοιμοκαθαρτήρια μας είναι κι αυτά κομματικά τοιφλίκια, που δίνονται για ρουσφέτι, παχύτατο ρουσφέτι, στον ένα και στον άλλο κομματάτση, όχι για να προφυλάξει τη χώρα από τις επιδημίες, μά για να γιομίσει την τσέπη του;

Κάθε λίγο και λιγάκι γράφονται στον τόπο κατάχρησες κ' έβριαμοι κι άλλα μασκαράλίκια που γίνονται στα λοιμοκαθαρτήρια: κάθε λίγο και λιγάκι καταγγέλλονται διάφοροι ύγειονόμοι πως πιέζουν και καταδυναστεύουν τον ένα και τον άλλο για χρηματισμό. Κι όμως τα πράματα μένουνε στη θέση τους, γιατί έτσι συμφέρει στο κόμμα, και κανένας δὲ συγκινείται: και νά δείτε μεθαύριο, ούτε και ή Χολέρα θά συγκινηθῇ, μά θα μάς καλοέρθει, αφού της έχουμε τις πόρτες ορθάνοιχτες με τα ύγειονομεία μας και με τις μασκαροκαρτινιές μας.

\*

ΠΡΟΤΕΙΝΕ καί: πολύ σημαντικό ή «Ακρόπολη».

σε κάθε στιγμή, θάρρεις, είν' έτοιμα να κατακυλήσουν. Όσο κατεβίνει κανείς φερδάνει πιο πολύ το δρομάκι, ως που ξανοίγεται στον Κάβο σε μια πλατεια, όταν χτίστηκε το σπίτι του Γιάννη και το διπλανό του καφεεντάκι. Είναι πετρώδης εκεί ο τόπος κι άγριος, στάλα νερό δὲν έχει κ' ήμερα δέντρα και λουλούδια δὲν προκόβουνε. Πεύκα και μερικές ελιές ίσκιώνουν τη πλατεία, και δάφνες άσπροκόκκινες γύρο φυτρωμένες τη στολίζουν, δίνοντας της κάποια χάρη ξεχωριστή. Στη ριζοδουριά δυο τρείς μεγάλες σπηλιές χρησιμεύουνε για κοτέτσι κι άχερώνες του σπιτανοικαύρη, και λίγο πιο πέρα βλέπεις ένα χωριάτικο φουρνάκι. Σάν έφτασ' ο Θόδωρος; στον Κάβο είτανε πάνω κάτω έννιά ή όρα· ο ήλιος δὲν έκχιγ' ακόμα και ζέστη στο δρόμο καθόλου δὲν έννοιωσε· που και που έν' άγεράκι δροσερό φυσούσ' άπ' τη θάλασσα, γεμάτο άρμύλα. Κάτ' από μια ελιά, κοντοκαθισμένη, έσκυβε χάρου μια κοπέλλα, πλένοντας κάτι σ' ένα σκαφίδι. Είχε γυρισμένες τις πλάτες στο Θόδωρο και δὲν μπορούσε να ιδή την όψη της, μά ή χάρη της κορμοστασιάς, όπως είτανε γεμμένη, του μαρτυρούσε τη λιθενική της, χάρη λουλούδιού που λιγάκι στο κλοναράκι του! Σπιθηροβολούσανε στον ήλιο τα δόξινθα μαλλάκια

Πρότεινε να καλέσουμε από τη Γερμανία τον κατ'άλληλο έπιστήμονα να μάς άθροπίσει τα λοιμοκαθαρτήρια και να μάς κανονίσει την ύγειονομική μας ύπερασία. Άγια δουλιά αυτή και μικάρι να γενότανε σε μεγαλύτερο κύκλο, μακάρι να φέρναμε ξένους να μάς τάθροπίσουνε και να μάς τα ταχτοποιήσουνε όλα, και πρώτα πρώτα τη Βουλή μας και τα Ύπουργεία μας.

Μά μπροστά σ' ένα τέτιο χρυσό όνειρο στυλώνεται το παντοδύναμο Κόμμα. Κι αυτό είδε και ή κατημένη ή «Ακρόπολη» κι άναγκάστηκε να πετάξει την μπόμπα της.

\*

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ δόξα νάχει ο Μεγαλοδύναμος, λύθηκε κι αυτό το σπουδαίο έθνικό ζήτημα και θα πάει κι ο κ. Κ. Παπαμιχαλό κτλ. στην Πόλη άγρόμενος της μεγάλης κ' έθνικής έκδρομής. Είθανε και πάθανε να τον καταφέρουνε. «Βρέ, έλα τζάνουμ!»—Δέν μπορείω.—«Μά θα μάς χαλάσεις την έκδρομή!»—«Αυτίμα, μά τί να σάς κίμω!» Στο τέλος, δὲν ξερούμε και μες πως, έκάμθη ο άκαμπος και να σου τονε σήμερα ή γέτης κι άρχιστράτηγος της έκδρομής.

Νά δούμε τώρα αν έπιμένει και πάλι στο βιόρι νάν του δώσουνε μεσημερινή καμπίνα. Γιατί και τέτιο έπιθε μια άλλη φορά, που είταν πάλι ή γέτης σε κάτι έκδρομή.

—Νά μου δώτε, κνιρότε, μεσημερινή καμπίνα! Είπε με πόση μόλις πάτησε το έγιο του ποδάρι στο βιόρι.

Κι ο κνιρότος χαμογελώντας του άπορίθηκε:

—Νά σάς δώσω τότε δυο καμπίνες, μια στα δεξιά κι άλλη στ' άριστερά του πλοίου για να βρίσκετε πάντα τη μεσημερινή στο ταξίδι μας!

\*

ΟΧΙ διοικητική άνάκριση για το τελωνείο του Πειραιώς μά δικαστική άνάκριση. Όχι ο δάνας κι ο τάδες οικονομικός έπιθεωρητής για να χρονίσει τη δουλιά και στο τέλος να βγει ένα ποσό! μά ο άνακρίτης κι ο έσχαγγέλεας να βρουνε μάχι μάνι τον ένοχο και να τον άρπάξουνε από το σβέρκο.

Έτσι φέρθηκε ο κ. Γούναρης και φέρθηκε πολυκαλά. Γιατί έννοιωσε έπιτέλους πως αυτή ή σκανταλοφάμπρικα που λέγεται «Τελωνείον Πειραιώς» χρειάζεται ξεπέραμα. Και τό ξεπάτωμα αυτό, μόνη ή Δικαιοσύνη θά το κάνει άν, έννοείται, θαλήσει να δουλέψει σε Δικαιοσύνη.

\*

ΣΥΣΤΑΙΝΟΥΜΕ στην «Ακρόπολη» και τοῦτο για να νουκαλύψει και μια άλλη μπερμπαντιά που γίνεται στα φαρμακεία μας. Νά δώσει σ' ένα ποστήτη της μια συνταγή, που να γράφει καπως έκρηβούτσικα γιατρικά, και νάν του πει νάν τη γυρίσει σ' όλα τα φαρμακεία της Αθήνας.

Και τότε θα δει—και θα φρίξει!—πως κάθε Φαρμακείο θα ζητήσει κι άλλη τιμή για το γιατρικό. Δηλ. το ένα θα ζητήσει 3 δραχμές, το άλλο 5, το τρίτο θα πει πως το φτείνει το γιατρικό με 80 λεπτά κτλ.

της, σε μια πλεξούδα γυρισμένη στο κεφάλι, σε στεφάνι, και τάνασκουμτωμένα ως πάνω μανίκια της έφηνε γδυμνά κάτι μπράτσα τερναυτά, ζυμωμένα, θάρρεις, με το γάλα—Χώρις άλλο, σκέφτηκε το παιδί, θάνα ή Μικρώ, με το δικιο τους μου την παίνεσανε!

—Νά σου πώ, καλό κορίτσι—της είπε ζυγώνοντας δώ κάθησ' ή κυρία Σεβαστή;

Γύρισε μονομιάς ξαφνισμένη κ' έδειξε τδλόχαρο προσωπάκι της, με δυο μαύρα και μεγάλα ματάκια, δικάφανα και λαμπερά σαν ξάστερος ούρνινς...

—Είσι το καινούριο παλλικάρι πουρθ' άπ' την Αθήνα;—τοῦπε χαμογελαστήμένη...

—Ναί! Πούν' ο Γιάννης;

Ο κύρ Γιάννης είναι κατὰ κεϊ, πίο' άπ' το σπίτι, στον ίσκιό!

Πήγε πίο' από το σπίτι, δυτικά, όπως τοῦδειξε, και βρήκε καί το Γιάννη με τη μάννα του να πίνουνε γάλα. Το μέρος αυτό είτανε το πρωτ' ίσκιωμένο άπ' το σπίτι και το προτιμούσαν, τάπομεσήμερο πάλε είχε ήλιος και μαζεύοντανε στην άλλη πάντα, κάτω από τις ελιές και τα πεύκα. Η μάννα του Γιάννη δέχτηκε το παλλικάρι μ' άγάπη και πολύ πρόθυμα κ' εύγενικά το περιποιήθηκε. Κάθη-